

Vakantiekamp maakt weerbaar tegen pesters

Een nieuw vakantiekamp voor tieners moet onzekere types weerbaarder maken. „Treiterars kunnen je leven verpesten.“

door Annetie Kooper

NUNSPPEET – Ze wil boswachter worden, doet graag circustrucs en draagt bovendien geen make-up. Een ideaal mikpunt van spot, zo vinden haar klasgenoten. En dus wordt de dertienjarige Ella* als 'vreemde eend in de bijt' gepest.

Niemand die dan voor haar opkomt. Op school heeft ze geen vrienden. Haar enige kameraadje ziet ze na schooltijd. Ze maken samen huiswerk of spelen met dieren.

Voor tieners zoals zij is er een vakantiekamp met de naam Stay Strong. Brugklasser Ella meldde zich aan nadat ze in de krant een advertentie had gezien van het kamp. Voor onzekere pubers, die moeilijk vrienden maken en wel een steuntje in de rug kunnen gebruiken.

In de bossen van Nunspeet leert de op het eerste gezicht rustige, maar verrassend vlotte tiener nu hoe ze voor zichzelf kan opkomen. En hoe je vrienden kunt maken. Dat je bij het handenwassen in de meisjes-wc best een leuk gesprek kan aanknopen met een leeftijdsgenootje. Dat je een roddelaar echt wel mag zeggen dat je het niet leuk vindt als er over je wordt gepraat. Ella: „Want het kan je leven zo verpesten.“

Deskundigen

Ze zijn met zijn eenentwintig deze week. Eenentwintig jongeren van twaalf tot zestien jaar die wat meer zelfvertrouwen kunnen gebruiken. Vijf nachten logeren zij in een jeugdherberg met begeleiding van dertien psychologen, pedagogen, acteurs en bewegingsdeskundigen. Aan de hand van het thema film en show krijgen de tieners dagelijks les in hoe ze het beste kunnen omgaan met groeps- en schooldruk, ruzies en verliefdheid. Dagelijks een nieuw, voor pubers belangrijk aspect. Vandaag is dat pesten. „Wat is dat eigenlijk, pesten?“, vraagt psycholoog Heleen Noor-

Jongeren krijgen les in weerbaarheid tijdens de workshop Plagen en Pesten. Gepeste en onzekere tieners leren op een speciaal vakantiekamp voor zichzelf opkomen.

foto GPD/Marcel Antonisse

dermeer aan een groepje met zeven kinderen. „En wat is het verschil met plagen?“ Ze heeft een paar fragmenten laten zien van een film waarin een van de personages voor schut wordt gezet. Een herkenbaar tafereel voor de meesten. „Als iemand zegt dat je lelijk bent, dan is dat pesten“, oppert Marjolein. „Als de treiteraar lacht om zijn nare actie“, mompelt een ander. „Nee pas als je in elkaar wordt gemept, is het pesten“, schreeuwt Joep er bovenuit. In niets lijkt hij op een onzekere tiener. Hij is bijdehand, let niet goed op. Maar dat is een hou-

ding, legt pedagoge Fleur Klementschits uit, terwijl Joep buiten een paar rondjes om de slaapzalen rent om zijn energie kwijt te kunnen. „Ook zulke kinderen zijn onzeker, al zie je dat er niet altijd aan af. We moeten niet vergeten dat het ook gewone tieners zijn, met alledaagse pubertrekjes.“ De les wordt vervolgd. De groep bedenkt oplossingen tegen het pesten en schrijft een filmscript waarin zowel de lastige situatie als de oplossing aan de orde komen. Want een pestkop kun je moeilijk veranderen, maar jouw reactie als je wordt gepest wél.

Voor de camera spelen ze het zelf bedachte toneelstuk na. „Zo leren ze tegelijkertijd hoe ze in het echte leven met dergelijke situaties kunnen omgaan“, vertelt Lieve van Geldorp, pedagogo en oprichtster van Stichting De Ster die het kamp organiseert. „Ze ervaren hier dat ze niet de enigen zijn met onzekerheden. Ze helpen elkaar bij het bedenken van oplossingen en hebben daardoor soms voor het eerst een goed gevoel over zichzelf.“ Juist dat is belangrijk, vindt Van Geldorp, want blijft een kind angstig, dan blijft het een dankbare prooi voor pestkoppen en wordt

het nog onzekerder. „Ze moeten op jonge leeftijd positief leren denken om de angst te verdriven, want als volwassene wordt dat alleen maar lastiger.“

Romeo

De tieners kruipen op kamp langzaam uit hun schulp, zien de begeleiders. Zoals Wendy die, sinds ze haar lange haren ooit in twee staarten bond, op school steevast 'Staat' werd genoemd. Helemaal zeker van zichzelf is ze nog lang niet, maar het begin is er. Mariska kwam al vroeg in de puberteit en kreeg sneller borsten dan de andere

meisjes. Daarom werd ze uitgescholden. Ze is trots dat ze nu steviger in haar schoenen staat nadat ze dat acterend leerde. Al houdt ze eigenlijk niet van toneelspelen, bekend te op zachte toon. Op school spelen ze nu Romeo en Julia en Mariska vertolkt de hoofdrol. „Nee, echt heel leuk is dat ook weer niet. Romeo is namelijk niet zo knap.“ Ook voor Ella werpt het kamp na drie dagen al zijn vruchten af. Ze leerde er Vera kennen en werden vrienden, want Vera houdt van natuur én van circustrucs. * De namen van de tieners zijn om privacyredenen gefingeerd.